

(1808)
Glops de mort

Ay l'as!

Sentada al portal
del lli' ne filara,
lo compte la seu
venint de la cassa.

- Si 'm donas l'amor
seras rica dama,
set pratges tindras
per acompanyarte,
cadireta d' or
collar d' esmeraldas,
tombagu y anell
y sceptre y garlanda.

Aixo 's deya avuy
dama ja 's casaran.
; Ay be prou qu' ho sab

lo qui la estimara,
un pobre pagès
que la terra llaura.

Set anys han passat
lo compte es a cassa,
à bora la font
hi ha un pobre que capta,
ne porta a la mà
un beyre, ple d'aiga,
de fusta de faig
molt ben treballada,
lo bell dels orneigs
al compte l'encanta.

- Si 'n vols set diners,
te ls dono des d'ara.

- Set anys he trigat
per prode' acabarla.

Mirèu-li lo greu,
quaytèu quinas nansas.

¿ No 'us sembla que viu
aquest tronch de parra?

set anys hi ho estat
sens gota de parmen,
la vaig comensar
lo jorn que 'us casaratz,
la hi finida avuy
dejorn de la tarde.

Si béurehi vos plan
bebéuhi de l'aiga,
quan no tinguéu set
teniu de tornar-la
que n' es tresor
que no vull deparlo
ni vius aqui al mon
ni mort a la caiya.

Lo compte li pren
hi béu pal'aiga clara
ab set ab ultim gloze
de la esposa arribara.

Lo compte la veu
alegre li parla.

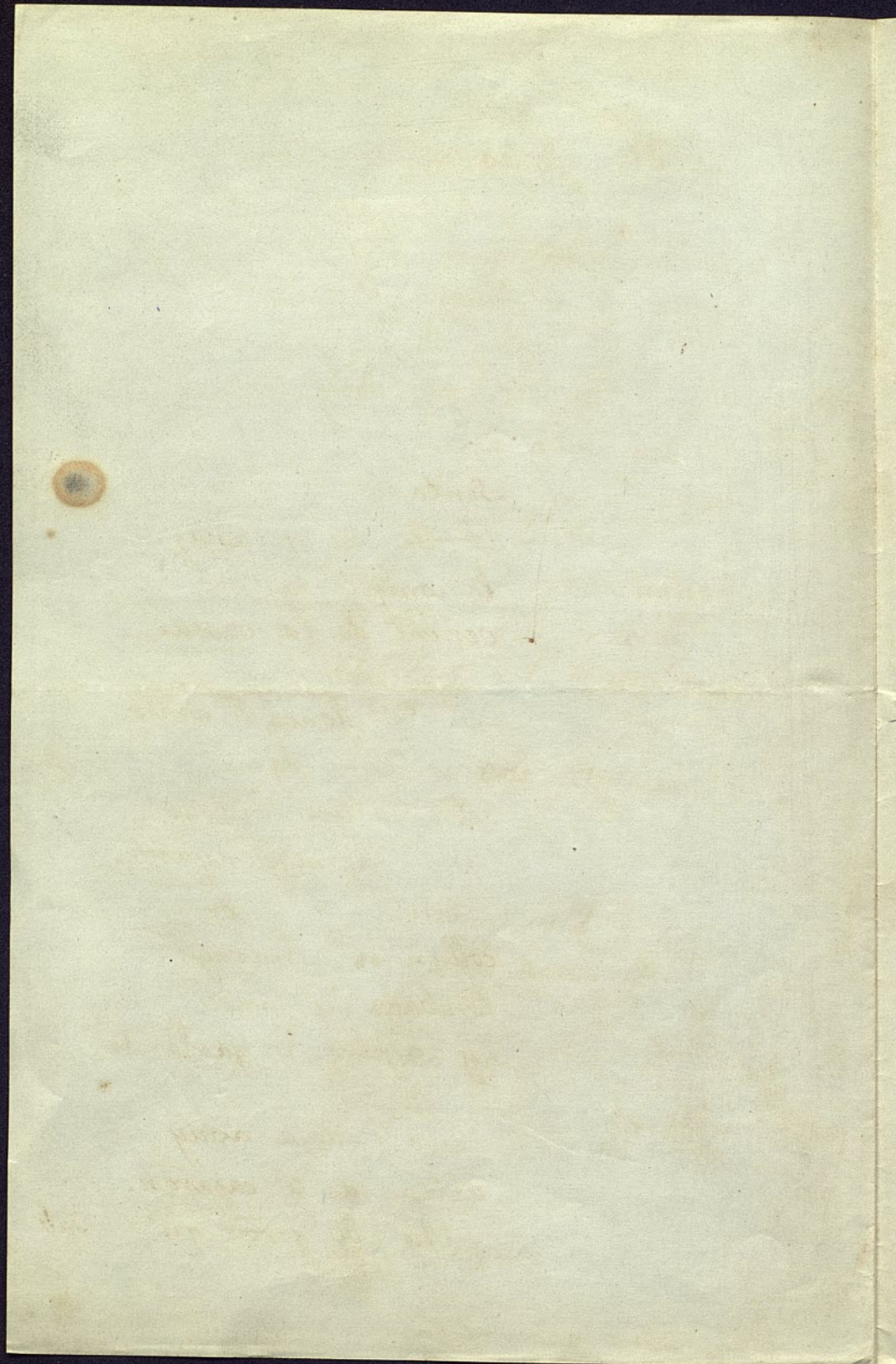
ab set ne teniu

probéu d'aquesta aiga

es freda com neu
mes clara que l'ayre.

Lo beyre de faig
la comytesa agafa.
Lo pobre mig viu
quan ella hi deu 'ls llavis.
Quan ella ha begut
de los mans li arranca.
l'amplena de nou,
ne béu tota l'aiga
y en terra llansant
lo beyre, aixis parla,
treyentse l'capot
~~tot~~ ple de pedassos.

— Senyora, jo so
aquell que llaurava
vostre cor ingrati
tot reple de grama;
la justa es veri,
l'aiga enmatxinada
tots tres morirem
abans del trench d'amba.

De bon demati
ne tocan campanas.
Lo compte n' ha mort
à la matinada,
sa esposa ha finat
quan ja comensava
lo sol à tocar
las puntas dels arbres.